

U s n e s e n í

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl v senátě v hlavním líčení dne 14.2.2001 ve věci obžalovaného _____ nar. _____ v _____ policejního inspektora PČR, bytem _____ okr. _____ stíhaného pro trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158/1a,2c tr.zákona **t a k t o:**

Podle § 223 odst. 1 tr.ř. z důvodů uvedených v § 11 odst. 1 písm. g tr.ř. se

zastavuje trestní stíhání

obžalovaného

nar. _____, policejního inspektora, bytem:

pro skutek spočívající v tom, že

dne 14.4.1984 v době od 11.00 hodin do 18.00 hodin v Kopřivnici, okres Nový Jičín, v kanceláři hotelu Stadion, společně s _____ jako zástupcem náčelníka Okresní správy Sboru národní bezpečnosti, oddělení Státní bezpečnosti v Novém Jičíně, jako operativní pracovník Okresní správy Sboru národní bezpečnosti oddělení StB Nový Jičín, násilím a pohrůzkami násilím přinutili římskokatolického kněze _____ k podepsání spolupráce s StB tím způsobem, že mu vyhrožovali fyzickou likvidací, zbavením možnosti vykonávat kněžský úřad, persekucí jeho rodinného příslušníka, přitom jmenovaného ohrožovali sekáčkem na maso a nožem, vyhrožovali mu obviněním ze znásilnění a tím, že do něho nalijí alkohol a odvezou na záchytnou stanici, přičemž v důsledku tohoto jednání se u poškozeného _____ vyvinula chronická úzkostná neuroza jako duševní choroba s trvalými následky.

čímž měl spáchat trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a/ odst. 2 písm. c/ tr.zákona

n e b o t

trestní stíhání je nepřipustné, jelikož dřívější stíhání proti obžalovanému pro týž skutek skončilo pravomocným rozhodnutím jiného orgánu ke stíhání trestných činů oprávněného a toto rozhodnutí nebylo v předepsaném řízení zrušeno.

O d ů v o d n ě n í

Na _____ byla podána, stejně jako na spoluobžalovaného _____ obžaloba pro trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle §158/1a,2c tr.zákona, kterého se měl dopustit jednáním, blíže popsáním ve výrokové části tohoto usnesení. Spoluobžalovaný _____ byl pro daný skutek dnešního dne nepravomocně uznán vinným při nezměněné právní kvalifikaci a byl mu uložen podmíněný trest odnětí svobody.

567

Po podání obžaloby musí soud vždy přezkoumat i to, zda nejsou dány podmínky pro zastavení trestního stíhání a není v tomto směru vázán právním posouzením skutku v obžalobě. Aktuálně v dané věci přicházely dvě procesní překážky - dva důvody epřípustnosti trestního stíhání. První z překážek trestního stíhání byla možnost promlčení trestního stíhání, druhou pak překážka věci dříve rozsouzené. Aby se soud mohl vypořádat s těmito přelážkami, musel posoudit, pod které ustanovení je třeba skutek, pro který je obžalovaný stíhán, pořadit. Jelikož právním posouzením skutku v obžalobě není soud, jak již výše uvedeno, vázán, bylo nutné ve věci nařídít hlavní líčení a důkazy, shromážděné v přípravném řízení Úřadem dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu, podstatným způsobem doplnit, aby bylo možno učinit jednoznačný závěr o tom, zda jednání obou obžalovaných skutečně naplňuje skutkovou podstatu trestného činu dle § 158/la,2c tr.zákona a zejména, zda v důsledku jejich jednání se u poškozeného vyvinula chronická úzkostná neuroza jako duševní choroba s trvalými následky a zda tedy svým jednáním způsobili „jiný zvlášť závažný následek“, jak obžaloba předpokládá. Pouze při této právní kvalifikaci, u níž zákon stanoví trest odnětí svobody v sazbě 3 - 10 let, nedošlo totiž k promlčení trestního stíhání.

Obžalovaný v přípravném řízení ani u hlavního líčení vytýkané trestné činnosti nevypovídal, pouze opakovaně namítl, že trestní stíhání je nezákonné, neboť pro předmětný skutek již byl v souladu s platným právním řádem potrestán. K trestné činnosti kladené mu za vinu obžalobou se ani vyjádřit nemůže, neboť nebyl ve věci zproštěn mlčenlivosti.

Z výpovědi poškozeného jako svědka bylo zjištěno, že někdy v dubnu před Květnou nedělí byl navštíven na faře pracovníky StB, kteří přijeli autem a chtěli s ním něco projednat. Protože to na faře nebylo možné, řekli, že se to projedná jinde. Nasedl k nim do auta a jeli do Kopřivnice. Mohlo být kolem 10.00 hodin dopoledne a bylo mu řečeno, že do oběda bude doma. Do budovy v Kopřivnici šli přes dvůr zadním vchodem a přišli do místnosti, která vypadala jako kancelář. Nejdříve se začli všeobecně bavit. Pak obžalovaný vytáhl nějaký papír a chtěl, aby podepsal spolupráci s StB. Toto odmítl a tak na něj ti dva příslušníci začali vyvíjet nátlak, kterým jej chtěli přinutit, aby podepsal spolupráci. Nejdříve mu bylo vyhrožováno slovně. Z těch dvou příslušníků se k němu choval tvrději a arogantněji, ten měl i hlavní slovo. se k němu choval mírněji. Nátlak pokračoval. Obžalovaným mu bylo vyhrožováno, že do něj nalije alkohol a bude odvezen na záchytku. pak vzal nůž, sedl si před něj a říkal, že bude házet nožem směrem kde seděl. Přejížděl mu nožem po krku a vyhrožoval, že jej svlékne a bude řezat po genitáliích. Obžalovaný mu řekl, aby to podepsal, že jej ani Bůh nespasí. V této chvíli na něj přišla slabost a upadl na zem. Ví, že pak znovu seděl u stolku a opíral si hlavu, a na něj chrlil vodu a vyhrožoval, že bude přivázán na postel a bude v této místnosti třeba přes noc, pokud spolupráci nepodepíše, neodejde živý. Do místnosti přivedli dívku a řekli, že bude označen za pachatele znásilnění. řekl, že dívka je na krku kousnutá a to bude označeno jako od něj. Dívka se začala svlékat, sundala si svetr a potom si již přesně nepamatuje co bylo dále. Ví jen, že dívka odešla. Pak se zde objevil muž v bílém plášti. říkal, že je to lékař. Myslí si, že to byl ale vedoucí podniku, protože mu potom donesl k jídlu salám. V průběhu toho, co se dělo, mu bylo umožněno telefonovat domů mamince. Trvalo to vše dlouho a bylo již k večeru, když nakonec vlastní rukou napsal nějaký papír. Vzpomíná si, že odmítl napsat formulaci o donášení a napsal to jinými slovy. Pak jej odvezl autem do Štramberka. Šel do kostela, zrovna končila mše. S tím, co se mu stalo se svěřil matce a spolubratru. Po nějaké době mluvil o tom co se stalo s krajským církevním tajemníkem, který mu řekl, že ti dva byli potrestáni. Osobní přímý kontakt s obžalovanými již neměl. Od celé záležitosti má zdravotní potíže, trpí nespavostí a přecitlivělostí. Bezprostředně po této události vyhledal péči psychiatra. Po dobu jeho života za ním docházel, pokud to bylo nutné. Zemřel asi v roce 1987. Nyní nikam pravidelně nedochází, pokud je to nutné, léky si koupí. Pro léky za byl asi 10 x. Předepisoval mu léky na spaní. Práce neschopen nebyl. K překonání potíží mu pomohla „vyšší moc“. Navíc byl Svátý týden, tedy větší počet náboženských obřadů, které prováděl jak to šlo, s vypětím všech sil. Při jednání obžalovaných nedošlo k fyzickému zranění.

Z vyšetřovacího spisu ČVS:KS 00106/IN-84 Krajské správy SNB bylo zjištěno, že dne 21.8.1984 byl náčelník inspekce KS SNB informován náčelníkem KS SNB Ostrava

o případu nesprávného provádění operativních úkonů ze strany
a Operativními prostředky S StB bylo zjištěno, že oba jmenovaní dne
14.4.1984 prováděli v kanceláři hotelu Stadion v Kopřivnici vázání při
kterémžto služebním úkonu postupovali v rozporu se služebními směrnicemi a používali nevhodných
postupů v průběhu vázání. Náčelníkem KS SNB Ostrava byl dán pokyn, aby inspekce náčelníka KS
SNB provedla prošetření k dané věci, když je dáno důvodné podezření, že došlo ke spáchání
trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 tr.zákona. Vyšetřovatelem inspekce
náčelníka KS SNB Ostrava bylo prováděno šetření, v průběhu kterého po výsledku
a / oba členové komise náčelníka
S StB Ostrava pro prošetření získaných poznatků o porušení operativních směrnic / a
, bylo zjištěno:

Na VS StB Nový Jičín byl od roku 1982 v prověřování operativním pracovníkem
ve spise PO č.23982 farář Na základě provedeného prověřování a
od srpna 1983 dle schváleného návrhu operativních pohovorů byl jmenovaný vytypován k získání ke
spolupráci v problematice římsko-katolické církve. Na základě schváleného návrhu příslušnými
náčelníky společně s dne 14.4.1984 kolem 11.00 hodin dopoledne,
přivezli ze Štramberka kněze s jeho souhlasem do hotelu Stadion v Kopřivnici, kde u
vedoucího utajeně předem zajistili místnost. Získávání kněze prováděl
za přítomnosti v úvodu projednal s
dosavadní styky, později naznačil jejich pokračování, s čímž jmenovaný vyjádřil slovní souhlas. Když
nanesl otázku podepsání prohlášení o spolupráci a podávání zájmových informací z církevní
problematiky příslušníkům StB, kněz toto odmítl se zdůvodněním, že se k tomu nehodí,
proč si vybrali jeho a podobně a v žádném případě nechtěl podepsat připravený text slibu o
spolupráci. ve snaze docílit získání tajného spolupracovníka, zprvu jej stále
přesvědčoval, aby slib podepsal a později v rozporu se směrnicemi A-oper-I-3 použil vůči němu
nátlaku. Začal mu vyhrožovat, že pokud slib nepodepíše, jeho synovec nemusí být přijat na
theologickou fakultu, že sám může být zbaven státního souhlasu k výkonu duchovní činnosti.
nátlak stupňoval tím, že ze skříně v kanceláři vytáhl kuchyňské nože připravené na
broušení a sekáček na maso a začal knězi vyhrožovat, že v případě, když by chtěl odejít, může mít
jeden z nožů v zádech, že mu může být vyoperováno slepé střevo, přičemž může zemřít a podobně.
Při tomto nátlaku dostal panický strach, začal omdlévat a se židle, na které seděl se
sesunul na zem. V té době požádal o mokrý ručník, kterým pak utíral knězi
hlavu a společně s jej opět posadili na židli. ze židle opět do stran padal
k zemi a za této situace přidržel u země ostřím nahoru jeden z nožů s tím, že ať upadne
na tento nůž, že to bude vypadat jako sebevražda. Na jeho pokyn krátkou dobu nůž u země přidržel
rovněž pak přivedl do kanceláře zástupkyni vedoucího
která měla kněze kompromitovat, že ji znásilnil. Šetřením nebylo zjištěno, že by se
jmenovaná v kanceláři před svlékala. Zdržela se zde jen krátce a odešla na žádost
V závěru v odpoledních hodinách sdělil vedoucímu
že se mu jednání protahuje, neboť kněz jim nechce podepsat prohlášení o podávání informací.
Vzhledem k tomu, že v souvislosti s podáváním mokrého ručníku zahlédl přes otevřené
dveře v bílém plášti a k jeho dotazu o koho se jedná mu sdělil, že je to lékař,
požádal že by chtěl s tímto mužem hovořit o samotě. V té době text
připraveného prohlášení o spolupráci opravil podle výhrad a nechal jej ležet
na stole. Změna se hlavně týkala znění, že „bude spolupracovat s StB“ na „že bude ohlašovat
orgánům StB negativní jevy,, vyhověl a ponechal jej s
o samotě. Vedoucí vysvětlil, že v daném případě prohlášení může
podepsat, že bezpečnost mnohdy potřebuje od občanů různé informace a tedy, že to není nic
závažného. Po tomto rozhovoru napsal vlastnoručně prohlášení, které také podepsal.
byl pak odvezen kolem 18.00 hodin služebním autem do Štramberka.
V předmětné věci nebyl proveden výslech kněze , neboť podle výpovědí
a , nechce s nikým o jednání s hovořit a nechce být nikým k těmto
otázkám vyslýchán. Vzhledem k tomu, že v dostatečném rozsahu jednání popsala
matka kněze , již se syn o těchto věcech svěřil a vypověděli o tom a

bylo od jeho výsledku upuštěno. potvrdil, že se dopustil
porušení směrnic A-oper-I-3 při získávání kněze ke spolupráci a se
rovněž doznal, že použil vůči knězi vyhrožování jak výše uvedeno. Na svou obhajobu
jen uvedl, že byl veden snahou za každou cenu splnit plán v získávání tajného spolupracovníka
v problematice církve a když se jednání protahovalo, rovněž znervózňel a použil tohoto násilí, aniž si
uvědomil v té době možné následky. V jednání nejsou naplněny znaky skutkové
podstaty trestného činu vyžádání státního tajemství. Provedeným šetřením bylo nepochybně zjištěno,
že při získávání tajného spolupracovníka kněze postupoval
v rozporu s operativní směrnicí A-oper-I-3, zejména s čl. 36 a 37 o způsobu získávání tajných
spolupracovníků, tedy jako veřejný činitel vykonával svou pravomoc v rozporu se zákonem a dopustil
se tímto jednáním tr. činu zneužití pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst. 1 písm. a/ tr. zákona.
tím, že věc neohlásil, jako veřejný činitel nesplnil povinnost vyplývající z jeho
pravomoci se dopustil trestného činu ve smyslu § 158 odst. 1 písm. c/ tr. zákona. Šetřením a podle
zprávy vedení S StB Ostrava nebylo zjištěno, že by nesprávné jednání při
získávání tajného spolupracovníka bylo rozšiřováno mezi další osoby. Kněz , vedoucí
hotelu Stadion a zachovávají v tomto směru mlčenlivost. Po zhodnocení
všech okolností za nichž došlo k nezákonnému jednání při získávání ke
spolupráci kněze a s ohledem na malý následek, stupeň společenské nebezpečnosti
v daném případě, je možno spatřovat jako malý. S přihlédnutím k tomu a také k osobě
, kteří dosud nebyli soudně stíháni, svědomitě společensky se angažují
a jinak ve svých bydlech žijí spořádaným životem, lze důvodně očekávat, že prostředky
kázeňského řízení postačí k dosažení účelu sledovaného zákonem. Proto vyšetřovatel inspekce
rozhodl podle § 159 odst. 3 písm. b/ tr. ř. s přihlédnutím k ustanovení § 294 odst. 2 tr. zákona, věc
postoupit ke kázeňskému vyřízení. Mimo kázeňské projednání se navrhuje zvážit otázku dalšího
setrvání kpt. JUDr. Krkošky ve SNB. Z kázeňského rozkazu náčelníka Správy StB KS SNB Ostrava
ze dne 31.7.1984 č. 58 ve znění Opravy Kázeňského rozkazu náčelníka Správy StB KS SNB
Ostrava ze dne 25.9.1984 bylo zjištěno, že byl uložen kázeňský trest
snížení služebního příjmu o 10% na dobu 3 měsíců s odůvodněním, že šetřením inspekce náčelníka
KS SNB bylo shledáno, že jmenovaný hrubým porušením směrnice FMV ČSSR č. 3/78 spáchal
trestný čin ve smyslu § 158/1 písm. c/ tr. zákona, přičemž ve smyslu § 294/2 tr. zákona byla věc
postoupena ke kázeňskému vyřízení.

Ze spisu ÚDV 6/VtB -96 PČR Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu bylo
zjištěno, že bylo sděleno obvinění
a z trestného činu zneužívání pravomoci
veřejného činitele dle § 158/la tr. zákona, jehož se měli dopustit tím, že při projednávání případu
použití násilí proti při jeho získávání ke spolupráci bývalými příslušníky StB
a , jako tehdejší služební funkcionáři / ing.
- náčelník KS SNB, - náčelník S StB, - dozorový vojenský
prokurátor, - vyšetřovatel KS SNB, náčelník inspekce KS SNB / ukončili
případ kázeňským rozkazem jako přestupek, přestože jednání pachatelů naplňovalo skutkovou
podstatu trestných činů zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158/la tr. zákona v souběhu
s trestnými činy vydírání podle § 235/1 tr. zákona a útisku podle § 237 tr. zákona. Usnesením ze dne
14.10.1996 vyšetřovatel ÚDV zastavil podle § 172/2a tr. ř. trestní stíhání a
, neboť trest k němuž může stíhání vést je zcela bez významu vedle trestu, který pro
jiný trestný čin byl obviněnému již uložen. Usnesením OSZ v Ostravě ze dne 15.1.1998 bylo podle §
174/2c a 172/1d tr. ř. z důvodu § 11/la tr. ř. zastaveno trestní stíhání proti obviněnému
, neboť je nepřijatelné, jelikož to nařídil prezident republiky, uživ svého práva udílet milost
nebo amnestii. Usnesením Okresního státního zastupitelství Ostrava ze dne 8.4.1998 bylo trestní
stíhání proti obviněným a stíhaným pro trestný čin
podle § 158/la tr. zákona, kterého se měli dopustit tím, že obv. ve funkci náčelníka
tehdejší inspekce náčelníka KS SNB v Ostravě a obv. ve funkci vyšetřovatele
tehdejší inspekce náčelníka KS SNB v Ostravě, při šetření věci nesprávného provádění operativních
ukončil náčelníkem VS StB N. Jičín a operativním pracovníkem
při přesvědčování a získávání ke spolupráci s orgány StB kněze dne

4.1984 v hotelu Stadion v Kopřivnici, posoudili toto jejich jednání jako trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158/1a tr.zákona a dle tehdy platné právní úpravy v souladu s ust. 294/2 tr.zákona věc odevzdali dle § 159/3b tr.ř. ke kárnému vyřízení, podle § 172/1b tr.ř. za použití § 174/2c tr.ř. zastaveno, neboť tento skutek není trestným činem a není důvod k postoupení věci.

Z ostatních provedených důkazů pak již nelze ať již přímo nebo nepřímo blíže doložit jakou měrou jednání obžalovaného přispělo ke spáchání trestného činu. Přesto i okresní soud po vyhodnocení všech provedených důkazů dovodil, že i obž. se trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele ve formě spolupachatelství dopustil. Při spáchání trestného činu za podmínek spolupachatelství je však třeba odpovědnost ve vztahu k okolnostem podmiňujícím použití vyšší trestní sazby posoudit u každého ze spolupachatelů samostatně a individuálně závislosti na jejich zavinění. Sama okolnost, že úmyslný útok na zájem chráněný trestním zákonem byl spáchán ve spolupachatelství, neodůvodňuje ještě závěr, že všichni spolupachatelé odpovídají i za těžší následek / za jinou okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby /.

Po vyhodnocení důkazů provedených v hlavním líčení okresní soud dovodil, že v důsledku obžalovaného jednání skutečně došlo ke způsobení jiného zvlášť závažného následku, byť za něj nepovažuje v obžalobě uvedený vznik chronické neurozy, ale okolnost jinou, která podminila použití vyšší trestní sazby. Jak je patrné z odůvodnění rozsudku, kterým byl obž. uznán trestným činem dle § 158/1a,2c tr.zákona, je oním závažným následkem ve smyslu § 158/2c tr.zákona podstatné omezení základních práv a svobod občana, čili zvlášť závažný zásah do osobní svobody občana, který se navíc výrazně projevil i na psychickém zdraví poškozeného.

Za situace, kdy měl soud k dispozici pouze shora citované důkazy k posouzení míry účasti obž. při „vázání“ poškozeného dne 14.4.1984 / chybí zejména podrobnější popis skutku ze strany poškozeného / a ze samotného služebního postavení obou obžalovaných je možno dovodit, že obžalovaný v celé věci sehrál jen podřízenou roli. Nelze ale přitom konstatovat, že by se obž. žádného trestného činu nedopustil. Již samotnou svou přítomností při činu totiž zesiloval účinnost prováděného psychického násilí či pohrůžek použití bezprostředního násilí. Nelze ale u něj dovodit, vzhledem k ust. § 6 a § 88 tr.zákona, možnost použití vyšší trestní sazby. Princip odpovědnosti za zavinění vyžaduje, aby se i k okolnostem podmiňujícím použití vyšší trestní sazby, přičítaným pachateli, vztahovalo zavinění. O délce a způsobu „přemlouvání“ poškozeného kněze k podepsání spolupráce, které vedly ke vzniku výše zmíněného zvlášť závažného následku / okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby, rozhodoval, jak je možno dovodit nejen z provedeného důkazního řízení, ale i ze služebního zařazení, toliko obžalovaný. Za dané důkazní situace lze u obžalovaného dovodit pouze spáchání trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst. 1 tr.zákona.

Podle § 159/3b tr.zákona č. 48/1973 Sb. prokurátor, vyšetřovatel nebo vyhledávací orgán může před zahájením trestního stíhání odevzdat věc příslušnému orgánu ke kázeňskému projednání, jde-li o trestný čin, který lze vyřídit kázeňsky, jestliže tento způsob vyřízení považuje vzhledem k osobě pachatele a povaze jeho činu za postačující.

Podle § 294/1 tr.zákona č. 140/1961 Sb. odůvodňují-li to okolnosti případu, lze kázeňsky vyřídit trestné činy podle § 270, § 273/1, § 274/1, § 275/1, § 276, § 277/1, § 278/1, § 280/1, § 281, § 284/1,2, § 285/1, § 286/1, § 287/1 a § 288/1 tr.zákona

Podle § 294/2 tr.zákona č. 140/1961 Sb. jestliže stupeň nebezpečnosti jiného trestného činu pro společnost, než které jsou uvedeny v odst. 1/ je malý a lze důvodně očekávat, že prostředky kázeňského vyřízení postačí k dosažení účelu sledovaného tímto zákonem, lze potrestání pachatele přenechat příslušnému veliteli nebo náčelníku.

Byla-li věc před zahájením trestního stíhání odevzdána příslušnému orgánu ke kázeňskému pojednání podle § 159/3b tr.ř. , stává se pravomocné rozhodnutí velitele / náčelníka / v trestném nu pachatele podle § 294/2 tr.zák. překážkou ve smyslu § 11/lh tr.ř., která brání zahájení trestního íhání téhož pachatele pro týž skutek

Výše citovaná ustanovení trestního zákona platného v době spáchání projednávané trestné činnosti polečně se skutkovými zjištěními učiněnými z provedeného důkazního řízení pak odůvodňují ostup soudu dle ust. § 223 odst. 1 tr.ř. Význam ust. § 159/3b tr.ř. spočívá v tom, že po odevzdání ěci se příslušný velitel / náčelník / stane oprávněným, aby trestný čin pachatele ve smyslu ust. § 94/2 tr.zákona projednal kázeňsky a rozhodl o něm. V takovém případě má rozhodnutí velitele / áčelníka / stejné účinky jako jeho rozhodnutí o trestném činu uvedeném v § 294/1 tr.zákona a rovná e pravomocnému rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení. To ve smyslu ust. § 11 tr.ř. znamená, e odevzdaná věc, která byla předmětem rozhodnutí „ jiného orgánu ke stíhání trestných činů oprávněného“ nemůže být předmětem nového stíhání, nebylo-li zrušeno pravomocné rozhodnutí elitele / náčelníka /. Uplatněním této zásady je plně respektován požadavek trestního procesu, že ěkdo nesmí být stíhán opětovně pro týž skutek / ne bis in idem /. Obžalovaný se polupodílel na trestném činu, který i po uplynutí delší doby od jeho spáchání zcela oprávněně yvolal u široké veřejnosti negativní reakce a pohoršení. Cesta právního postihu tohoto jednání ormou soudní represe je však ve vztahu k jeho osobě uzavřena.

P o u ě n í:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce podat stížnost do 3 dnů ode dne oznámení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím podepsaného soudu.

Stížnost má odkladný účinek.

Okresní soud v Novém Jičíně
dne 14.2.2001

JUDr. Jiří Hanzelka
předseda senátu